

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022

Κυριακή Δ΄ Λουκά (Λουκ. η΄ 5-15)
16 Οκτωβρίου 2022

Στὸ σημερινὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ἀκούσαμε τὴν παραβολὴ τοῦ σπορέως. Ὁ Χριστός, ὡς σπορέας, σπείρει τὸν ἴδιο Του τὸν λόγο στοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἀνάλογα μὲ τὴν δεκτικότητά τους διακρίνονται σὲ τέσσερις κατηγορίες. Συγκεκριμένα, στὴν πρώτη κατηγορία ἀνήκουν αὐτοὶ ποὺ ἔχουν τὴν καρδιά τους τόσο σκληρὴ ὅσο σκληρὸς εἶναι καὶ ἕνας χωμάτινος δρόμος ποὺ πατιέται διαρκῶς. Ὅσο πατιέται γίνεται τόσο σκληρός, σὰν νὰ εἶναι στρωμένος μὲ ἄσφαλτο. Καὶ στὴν ἄσφαλτο δὲν βλαστάνει τίποτε. Οἱ σπόροι ποὺ ρίχνονται σὲ αὐτὴν καταστρέφονται. Ἔτσι εἶναι οἱ ἄνθρωποι μὲ τὴ σκληρὴ καρδιά ποὺ δὲν ἀποδέχονται τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ μένουν ἄκαρποι.

Ἡ δεύτερη κατηγορία ἀφορᾷ στοὺς ἀνθρώπους ποὺ δέχονται τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἐλκύονται ἀπὸ τὰ πνευματικά του μηνύματα καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ζήσουν σύμφωνα μὲ αὐτόν. Ὅμως, ἡ ἀποδοχὴ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ δὲν γίνεται μὲ τὶς σωστὲς προϋποθέσεις. Δὲν κατανοοῦν ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ Χριστιανοῦ εἶναι μία δύσκολη πορεία ἀπὸ τὰ ἐφήμερα καὶ ἐπίγεια στὰ μόνιμα καὶ ἐπουράνια καὶ ἀπὸ τὰ δυσχερῆ καὶ λυπηρὰ στὰ εὐφρόσυνα καὶ αἰώνια. Θεωροῦν ὅτι ὁ χριστιανισμὸς εἶναι ὁ ἰδανικὸς δρόμος γιὰ ὑγεία, εὐτυχία καὶ ἐπιτυχία. Ἔτσι, στὸν πρῶτο πειρασμῷ, στὴν πρώτη δυσκολία ἐγκαταλείπουν ὡς ἀτελέσφορο τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ἡ τρίτη κατηγορία ἀντιστοιχεῖ στοὺς ἀνθρώπους, ποὺ ζοῦν κοσμικά, μὲ καλοπέραση, μέριμνες ποικίλες, πλοῦτο καὶ κάθε εἶδους ἀπολαύσεις. Αὐτὰ ὅμως εἶναι ἀγκάθια ποὺ πνίγουν τὸν καλὸ σπόρο καὶ δὲν τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ ἀναπτυχθεῖ. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ καλὸς σπόρος, ποὺ φτάνει στὶς καρδιὲς αὐτῆς τῆς κατηγορίας ἀνθρώπων, ἀλλὰ δὲν καταφέρνει νὰ ριζώσει καὶ νὰ ἀποδώσει καρποὺς πνευματικούς. Οἱ ἀπολαύσεις τῆς ἐπίγειας ζωῆς, ὅταν ἀπολυτοποιηθοῦν ὡς στόχος, γίνονται θηλιὰ στὸ λαιμὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ πολὺ περισσότερο τῶν Χριστιανῶν. Ἐκεῖ ποὺ θὰ ἔπρεπε οἱ ἄνθρωποι νὰ ζοῦν πνευματικά, μὲ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ψυχῆς τους στραμμένο στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, παρασύρονται ἀπὸ τὴν ἰσχυρὴ δύναμη τῶν ἐπίγειων ἀπολαύσεων καὶ ξεχνοῦν τὸν Θεό. Ὅταν, ὅμως, οἱ ἄνθρωποι ξεχάσουν τὸν Θεὸ καὶ κλείσουν τὴν καρδιά τους στὸν λόγο Του, τότε μένουν ἄκαρποι, δίχως τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ μέσα τους. Πόσο τραγικὸ εἶναι στ' ἀλήθεια αὐτὸ γιὰ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι τρέφονται μὲ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου.

Ἡ τέταρτη κατηγορία ἀφορᾷ στοὺς ἀνθρώπους ποὺ διατηροῦν ἀνοικτὴ τὴν καρδιά τους στὴ

σπορά τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Τὸ χαρακτηριστικό τους εἶναι ὅτι αὐτοὶ διαφοροποιοῦνται μόνο στὸ ὅτι θέλουν, ἐπιθυμοῦν καὶ ἀγωνίζονται στὴν τήρηση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Αὐτοὶ μοχθοῦν ἐπίπονα νὰ τὸν τηρήσουν. Μπορεῖ νὰ πέφτουν σὲ σφάλματα καὶ μπορεῖ νὰ ἀστοχοῦν σὲ πολλά, ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι, ἀλλὰ ἐπιδεικνύουν ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονὴ στὸν στόχο τους. Δὲν βλέπουν τὸν χριστιανισμό ἐπιφανειακά, ἀλλὰ τὸν ζοῦν οὐσιαστικά. Ἡ καρδιά τους βρίσκεται στραμμένη στὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι στὴν πολυπροσωπία τοῦ κόσμου. Γι' αὐτὸ καὶ καρποφοροῦν πνευματικά. Αὐτοὺς ἐννοεῖ ὁ Χριστὸς λέγοντας «τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ».

Συνεπῶς, γιὰ νὰ μπορέσουμε καὶ ἐμεῖς νὰ καρποφορήσουμε πρέπει νὰ ἀποκτήσουμε συνείδηση καὶ δεκτικότητα. Νὰ ταυτίσουμε τὴν καρδιά μας μὲ τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀντιστεκόμαστε σὲ πράγματα ἐφήμερα πὸν μᾶς ἀποσποῦν ἀπὸ τὴν τήρησή του. Ἐδῶ χρειάζεται ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή. Ὅπως ἀκριβῶς κάθε πράγμα πὸν ἀξίζει. Διότι τὸ εὐκολο ἔχει λίγη καὶ ὄχι σταθερὴ ἀξία. Ἐνῶ ὁ Χριστὸς καὶ οἱ ἐπαγγελίες Του ἀφοροῦν στὸν θησαυρὸ πὸν ἀναζητοῦμε, δηλαδὴ στὴ μονιμότητα τῆς Βασιλείας Του μέσα μας.

Γένοιτο.

[dkpdf-button]